

ZPŮSOBU EVIDENCE ÚRAZŮ, HLÁŠENÍ A ZASÍLÁNÍ ZÁZNAMU O ÚRAZU

Úvodem je třeba připomenout, že základem právní úpravy vyšetřování a evidence pracovních úrazů je § 105 zákoníku práce (dále jen ZP) a původní nařízení vlády č. 494/2001 Sb., kterým se stanovil způsob evidence, hlášení a zasílání záznamu o úrazu, vzor záznamu o úrazu a okruh orgánů a institucí, kterým se ohlašuje pracovní úraz a zasílá záznam o úrazu (dále jen „NV č. 494/2001 Sb.“). NV č. 494/2001 Sb. bylo vydáno již za účinnosti starého ZP.

Ve sbírce zákonů ČR v částce 67 bylo uvedeno 201. Nařízení vlády (dále „jen NV č. 201/2010 Sb.“), o způsobu evidence úrazů, hlášení a zasílání záznamu o úrazu ze dne 31. 5. 2010 s platností od 1. ledna 2011. Výše uvedeným NV č. 201/2010 Sb., bylo NV č. 494/2001 Sb., zrušeno.

Pro úplnost je třeba dodat, že existuje ještě jeden předpis týkající se evidence pracovních úrazů, a to vyhláška **ČBÚ** č. 447/2002 Sb., o hlášení závažných událostí a nebezpečných stavů, závažných provozních nehod (havárií), závažných pracovních úrazů a poruch technických zařízení (dále jen vyhláška č. 447/2002 Sb.). V této vyhlášce se uvádějí náležitosti hlášení u závažných pracovních úrazů a u ostatních závažných událostí, nebezpečných stavů, závažných provozních nehod (havárií) nebo poruch technických zařízení. Touto vyhláškou však nejsou dotčeny povinnosti zaměstnavatele – organizace (organizace ve smyslu **§ 5a zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství**) oznamovat **obvodnímu báňskému úřadu** pracovní úrazy a zasílat záznam o úrazu podle NV č. 201/2010 Sb. Navíc se vyhláška č. 447/2002 Sb. vztahuje pouze na zaměstnavatele, kteří podléhají dozoru **obvodních báňských úřadů** podle zákona č. 61/1988 Sb., o **hornické činnosti, výbušninách a státní báňské správě**, ve znění pozdějších předpisů. **Ve vyhláškách Českého báňského úřadu č. 22/1989 Sb.**, o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a bezpečnosti provozu při hornické činnosti a při dobývání nevyhrazených nerostů v podzemí (dále jen „**vyhláška č. 22/1989 Sb.**“), **č. 26/1989 Sb.**, o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a bezpečnosti provozu při hornické činnosti a při činnosti prováděné hornickým způsobem na povrchu (dále jen „**vyhláška č. 22/1989 Sb.**“), **č. 51/1989 Sb.**, o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a bezpečnosti provozu při úpravě a zušlechťování nerostů (dále jen „**vyhláška č. 22/1989 Sb.**“ a **č. 55/1996 Sb.**, o požadavcích k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a bezpečnosti provozu při činnosti prováděné hornickým způsobem v podzemí (dále jen „**vyhláška č. 22/1989 Sb.**“), jsou v příslušných paragrafových zněních stanoveny povinnosti organizace při hlášení mimořádných událostí tj., závažných pracovních úrazů, závažných událostí, závažných provozních nehod a nebezpečných stavů.

Co vyplývá ze zákoníku práce

Šetření pracovních úrazů má bezprostřední vazbu na prevenci rizik - právní zásady jsou obsaženy zejména v § 102 ZP. Veškeré principy prevence rizik - byť na první pohled se jeví jako obecné a zaměstnavatelům a zaměstnancům zcela

samozejmé - mají obrovský význam pro praxi. V okamžiku, kdy vznikne škoda - zejména škoda na zdraví zaměstnance - je nedílnou součástí posouzení celkové situace a všech okolností zjištění toho, jak byly dodrženy všechny zásady bezpečnosti a ochrany zdraví při práci (dále jen „BOZP“). A právě porušení základních principů BOZP bývá v praxi nejčastějším důvodem vzniku škody na jedné i na druhé straně pracovněprávního vztahu. Nejvážnější důsledky má nedodržení zásad BOZP v případech vzniku pracovních úrazů.

Účelem § 105 ZP je ve shodě s článkem 9 odst. 1 písm. c) Směrnice Rady 89/391/EHS dát náš právní řád do souladu s evropskou legislativou.

Důležité je uvědomit si, že § 105 ZP přináší ve vztahu k zaměstnavateli povinnosti, jejichž neplnění může být postihováno podle **§ 44a odst. 4 písm. c) zákona č. 61/1989 Sb.**, jako správní delikt se sankcí uložení **pokuty až do částky 5 000 000 Kč**. Dále dle § 17 a § 30 zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů, může být posuzováno jako přestupek, resp. správní delikt se sankcí uložení pokuty až do částky 1 000 000 Kč.

Šetření pracovních úrazů

Prvořadou povinností podle § 105 ZP je objasnit příčiny a okolnosti vzniku úrazu. Tato povinnost je uložena nejen zaměstnavateli postiženého zaměstnance, ale i zaměstnavateli, u něhož k pracovnímu úrazu došlo. To jsou v praxi zejména ty případy, kdy zaměstnanec vyslaný na služební cestu k jinému zaměstnavateli utrpí při práci u zaměstnavatele pracovní úraz v důsledku porušení bezpečnostního předpisu např. zaměstnancem dotyčného zaměstnavatele. Znamená to tedy, že i zaměstnavatel, v jehož prostorách nebo na jehož pracovištích došlo k úrazu cizího zaměstnance, musí provádět vyšetřování příčin a okolností vzniku úrazu.

Je proto nutné uvědomit si zásadní princip § 105 ZP, že povinnost vyšetřit příčiny a okolnosti pracovního úrazu není již odvozena pouze z pracovněprávního vztahu zaměstnavatel -zaměstnanec, ale že ji má každý zaměstnavatel, na jehož pracovištích dojde k pracovnímu úrazu.

Pro zaměstnavatele, u něhož došlo k úrazu „cizího“ zaměstnance, znamená povinnost vyšetřit příčiny a okolnosti úrazu a vést dokumentaci o všech pracovních úrazech, které se na jeho pracovištích staly. Nicméně tento zaměstnavatel pracovní úraz poškozeného zaměstnance nehlásí orgánům a institucím vyjmenovaným v nařízení vlády č. 201/2010 Sb. Úraz pouze bez zbytečného odkladu nahlásí zaměstnavateli dotyčného zaměstnance a podle věty druhé § 105 odst. 1 ZP mu umožní účast na objasnění příčin a okolností vzniku pracovního úrazu a seznámí ho s výsledky tohoto objasnění.

Povinnosti zaměstnavatele

Pro zaměstnavatele poškozeného zaměstnance znamená povinnost vyšetřit příčiny a okolnosti vzniku pracovního úrazu a vyhotovit záznam o úrazu i nadále povinnost - vést dokumentaci o všech pracovních úrazech s pracovní neschopností delší než 3 kalendářní dny, - vést evidenci v knize úrazů o všech úrazech, i když jimi nebyla způsobena pracovní neschopnost nebo byla způsobena pracovní neschopnost nepřesahující 3 kalendářní dny, - ohlásit pracovní úraz a zaslat záznam o úrazu stanoveným orgánům a institucím a přijmout opatření proti opakování pracovních úrazů.

Zaměstnavatel musí šetřit příčiny a okolnosti pracovního úrazu za účasti postiženého zaměstnance, pokud to jeho zdravotní stav dovoluje, a dále za účasti odborové organizace nebo zástupce pro oblast BOZP. Dle ustanovení **§ 6 odst. 3 písm. c) zákona č. 61/1988 Sb.**, je organizace povinna zjišťovat příčiny provozních nehod a pracovních úrazů.

Zaměstnavatel by měl vycházet z toho, že vznik závažného poškození zdraví je výsledkem nezvládnutí výrobních nebo pracovních úkolů ze strany vedoucích zaměstnanců zaměstnavatele (nesprávnou organizací práce a nedostatky řízení práce nebo ve výchově zaměstnanců k bezpečné práci) či zaměstnance, který např. vzhledem k nedostatečné kvalifikaci, neúměrným pracovním nárokům nebo pro nedostatky vyplývající z osobních předpokladů (momentální zdravotní stav) nezvládl rizikovou situaci.

Zkušenosti ukazují, že jen objektivní zjišťování vede k odhalení skutečné příčiny, a proto může vést k přijetí vhodných preventivních opatření, jestliže dosavadní opatření nebyla dostatečně účinná. Ve znění **§ 6 odst. 2 a 3 písm. d) zákona č. 61/1988 Sb.**, mají organizace k výše uvedenému, povinnost učinit včas potřebná preventivní a zajišťovací opatření a bezodkladně odstraňovat nebezpečné stavy, které by mohly ohrozit provoz organizace nebo zákonem chráněný obecný zájem, zejména bezpečnost života a zdraví lidí. V rámci havarijní prevence je organizace povinna učinit opatření zejména k předcházení vzniku požárů a výbuchů, průvalů vod a bahna, průtrží hornin, uhlí a plynů, jakož i vzniku důlních otřesů a erupcí.

Pro evidenci pracovních úrazů podle § 105 ZP platí jediná zásada, a sice že rozsah povinností zaměstnavatele je odvozen od pracovněprávního vztahu zaměstnavatel - zaměstnanec a od toho, co upravuje ZP, takže se evidují pouze pracovní úrazy zaměstnanců v pracovním poměru nebo obdobném vztahu.

Co je pracovní úraz

Podle definice pojmu „pracovní úraz“ obsažené v ustanovení § 380 odst. 1 a 2 ZP je pracovním úrazem poškození zdraví zaměstnance, k němuž došlo nezávisle na jeho vůli krátkodobým, náhlým a násilným působením zevních vlivů při plnění pracovních úkolů nebo v přímé souvislosti s ním, a úraz, který zaměstnanec utrpěl pro plnění pracovních úkolů.

Tato definice vychází z konstantní judikatury, která charakterizuje úraz jako poruchu na zdraví, která byla zaměstnanci způsobena nezávisle na jeho vůli krátkodobým, náhlým a násilným působením zevních vlivů při plnění pracovních úkolů nebo v přímé souvislosti s ním.

Pro vlastní úrazový děj je typická jeho neočekávanost. K úrazu dochází buď náhlým působením zevních sil (např. pádem břemena na zaměstnance), nebo působením vlastní tělesné síly (např. zakopnutí, upadnutí apod.). V těchto případech jde o tzv. **mechanická rizika**. Za pracovní úraz se považuje i poškození zdraví způsobené **chemickými riziky** (poleptání kyselinou, akutní otrava kouřovými zplodinami apod.). Dále jde o poškození zdraví **fyzikálními riziky** (např. ozáření), ale také o poškození zdraví **biologickými riziky** (většinou napadení a následná smrt způsobená agresivním virem, píchnutí znečištěnou injekční stříkačkou, atd.). **Nemusí jít tedy výlučně o tělesné zranění, ale o jakékoliv jiné porušení zdraví. Při pochybnostech bude věcí znaleckého posudku, aby se prokázala tzv. příčinná souvislost mezi úrazem a např. neobvyklým a nadměrným zvýšením třeba i duševní**

námahy. Úrazem tedy může být za určitých okolností i infarkt myokardu, kýla, úžeh, úpal, encefalitida apod.

Druhou složkou pojmu pracovní úraz je plnění pracovních úkolů nebo přímá souvislosti s ním. Sám obsah tohoto pojmu je velice široký. Detailně je rozpracován v § 273 a § 274 ZP. Podrobný výklad těchto ustanovení je však nad rámec této přednášky.

Nařízení vlády č. 201/2010 Sb. ještě nad rámec ZP definuje pojem „**smrtelný pracovní úraz**“ pro účely hlášení úrazů podle tohoto nařízení. *Smrtelným pracovním úrazem se v této souvislosti rozumí takové poškození zdraví, které způsobilo smrt po úrazu nebo na jehož následky zaměstnanec zemřel nejpozději do jednoho roku.* Tato definice, jak je zde uvedena, platí pouze pro účely tohoto nařízení vlády, tedy pro účely hlášení a evidence pracovních úrazů v návaznosti na mezinárodní statistiku pracovní úrazovosti. Pro účely odškodňování pracovních úrazů nemá žádný praktický význam.

Zásady vyšetřování příčin pracovních úrazů

Při vyšetřování příčin pracovních úrazů se doporučuje dodržovat tyto zásady:

1. Příčinu je zapotřebí zjistit přímo na místě. Ustanovení § 105 odst. 1 ZP ukládá každému zaměstnavateli „bez vážných důvodů neměnit stav na místě úrazu“ do doby ukončení šetření. Je nade vši pochybnost, že tuto podmínku by zaměstnavatel nemohl splnit, kdyby ke zjišťování příčin pracovního úrazu nepřistoupil skutečně bez zbytečného odkladu, zejména proto, že se podmínky na pracovišti rychle mění chodem výroby nebo že by mohlo dojít i k úmyslnému odstranění doličných předmětů. Ve znění **§ 22 vyhlášky č. 22/1989 Sb., § 20 vyhlášky č. 26/1989 Sb., § 20 vyhlášky č. 51/1989 a § 11a vyhlášky č. 55/1996 Sb.**, jsou upraveny povinnosti organizace ve vztahu k zachování místa mimořádné události – místa úrazu, a pokud je nutné provést změny stavu místa úrazu, pak pouze se souhlasem obvodního báňského úřadu. Nedílnou součástí k výše uvedené povinnosti organizace je pořídit o místě úrazu dokumentaci, zejména náčrtek, plánek, fotografie atd.
2. Zaměstnavatel musí zajistit osobní účast vedoucího zaměstnance postiženého (mistra, vedoucího střediska apod.) a ostatních osob vyjmenovaných v § 105 odst. 1 ZP, tj. zástupce odborové organizace nebo zástupce pro oblast BOZP, jejichž vyjádření musí být respektováno.
3. Zaměstnavatel musí bez zbytečného odkladu uvědomit zaměstnavatele postiženého zaměstnance a umožnit mu účast na objasnění příčin a okolností vzniku úrazu.
4. Zaměstnavatel musí přistoupit k výslechu osob. Přitom musí být vyslechnut nejprve postižený zaměstnanec (pokud je toho schopen), dále svědci úrazu, eventuálně spolupracovníci a příslušný vedoucí zaměstnanec postiženého zaměstnance, neboť jeho odpovědnost za kontrolu zajištění stavu BOZP podřízených vyplývá z § 101 odst. 2 ZP.
5. Zaměstnavatel musí soustředit příslušné doklady:
  - o kvalifikaci postiženého, jeho zaškolení a praktickém výcviku na pracovišti,
  - o seznámení postiženého zaměstnance s předpisy k zajištění BOZP, jež musí při své práci dodržovat (viz § 31 ZP),

- o zdravotním stavu postiženého, tj. byl-li na pracoviště zařazen v souladu s lékařským posudkem (zejména při práci v noci) - viz § 103 odst. 1 písm. a) ZP,
  - o vybavení zaměstnance osobními ochrannými pracovními prostředky a kontrole nad jejich používáním (§ 104 ZP a nař. vl. č. 495/2001 Sb., kterým se stanoví rozsah a bližší podmínky poskytování osobních ochranných pracovních prostředků, mycích, čisticích a dezinfekčních prostředků),
  - o pracovní době na pracovišti, o poskytnutých přestávkách v práci a o dodržování bezpečnostních přestávek;
  - o tom, kdo byl v případě nepřítomnosti příslušného vedoucího zaměstnance zaměstnavatele pověřen výkonem dohledu nad BOZP zaměstnanců,
  - o tom, zda nedošlo k úrazu pod vlivem alkoholu nebo návykových látek; v případě, že k úrazu došlo pod jejich vlivem, musí být objektivně zjištěno, proč příslušný vedoucí zaměstnanec nezakázal postiženému práci.
6. Zaměstnavatel podle povahy úrazu rekonstruuje jeho děj. Rekonstrukce spočívá v simulaci situace v okamžiku úrazu na pracovišti; přitom je však třeba eliminovat nebezpečí vzniku dalšího úrazu.

Musí se jednoznačně prokázat:

- zaměstnavatel nevytvořil nebo pro neznalost účinné prevence nemohl vytvořit potřebné bezpečnostně-technické, zdravotně-hygienické nebo organizačně-vzdělávací podmínky,
- příslušný vedoucí zaměstnanec zaměstnavatele řídil a kontroloval úroveň a stav BOZP
- zda plnil v plném rozsahu své povinnosti podle § 101 odst. 2 ZP,
- zda postižený zaměstnanec dodržoval předpisy vztahující se k jím vykonávané práci, neporušil-li právní nebo ostatní předpisy k zajištění BOZP a zda plnil povinnosti při ochraně vlastního zdraví stanovené zejména § 106 ZP.

Organizace dle ustanovení **§ 6 odst. 3 písm. e) zákona č. 61/1988 Sb.**, je povinna výsledky šetření provozních nehod a závažných pracovních úrazů předkládat obvodnímu báňskému úřadu spolu s uvedením opatření provedených k odstranění zjištěných závad

Řádné zjištění všech těchto okolností má zásadní význam pro případné zproštění se zaměstnavatele odpovědnosti za škodu z titulu pracovního úrazu podle § 367 ZP.

Záznam o úrazu

Nakonec se určí zdroj a příčina úrazu v souladu se vzorem záznamu o úrazu a stanoví se opatření k odstranění rizika. Tato opatření musí být konkrétní, adresná a snadno kontrolovatelná, což předpokládá stanovení termínů pro možnost účinné kontroly.

Nutno podotknout, že za kvalitu, vyšetření a úroveň zpracovaného záznamu o úrazu odpovídá zaměstnavatel postiženého zaměstnance a jeho vedoucí zaměstnanci, každý podle svých pověření, oprávnění a rozsahu funkce. Vzhledem k tomu, že jde ale o, zákonem zaměstnavateli stanovenou povinnost, nesplnění těchto povinností a zakrývání skutečné příčiny či uvedení nesprávných údajů podléhá postihu příslušných orgánů inspekce práce.

V případě, že by zaměstnanec nesouhlasil s vyplněným záznamem o úrazu nebo s průběhem vyšetřování příčin pracovního úrazu, doporučuje se, aby se okamžitě obrátil na odborovou organizaci nebo zástupce pro oblast BOZP, pokud u zaměstnavatele tyto nepůsobí, tak na soud. Odborové orgány mají totiž podle § 322 odst. 1 písm. c) ZP povinnost kontrolovat, zda zaměstnavatelé řádně vyšetřují pracovní úrazy, a účastnit se zjišťování příčin pracovních úrazů. Správné vyšetření příčin pracovního úrazu má totiž dalekosáhlé důsledky pro vlastní odškodnění zaměstnance, zejména pro vyřešení otázky, zda jsou dány podmínky pro to, aby se zaměstnavatel mohl zcela nebo zčásti své odpovědnosti podle § 367 ZP zprostit. Z toho důvodu je v takových případech třeba urychleně zahájit i soudní řízení.

Evidence pracovních úrazů

Jak bylo konstatováno, zaměstnavatel vyhotovuje záznamy a vede dokumentaci o všech pracovních úrazech, jejichž následkem došlo k poškození zdraví zaměstnance s pracovní neschopností delší než tři kalendářní dny nebo k úmrtí zaměstnance, to znamená, že záznam o úrazu se vypisuje pouze u tohoto okruhu pracovních úrazů.

To však neznamená, že by u pracovních úrazů s neschopností kratší než tři kalendářní dny nebo s žádnou pracovní neschopností zaměstnavatel neměl povinnost okamžitě přistupovat k účinným preventivním opatřením a neměl úraz vyšetřit.

Zaměstnavatel proto musí evidovat všechny úrazy, i ty, které se zpočátku jeví jako úrazy s krátkodobou pracovní neschopností, nebo úrazy, jejichž následkem nebude zaměstnanci vůbec vystavena neschopenka k práci, neboť nikdy neví dopředu se stoprocentní jistotou, zda se zdravotní stav zaměstnance nezhorší a dodatečně mu nebude vystavena neschopenka na dobu delší než tři kalendářní dny, což by pak mělo pro něho následek, že by musel vyhotovit záznam o úrazu podle přílohy uvedené k nařízení vlády č. 201/2010 Sb.

Podle ZP by měl zaměstnavatel vést dokonce dvojí evidenci pracovních úrazů. V jedné by měl evidovat úrazy cizích zaměstnanců a ve druhé musí vést evidenci pracovních úrazů, za které odpovídá. Pokud se týká evidence úrazů cizích zaměstnanců, lze doporučit, aby byla vedena v samostatné knize úrazů. Záznam o úrazu totiž vypracovává vždy zaměstnavatel postiženého zaměstnance.

Je třeba připomenout, že je zákonnou povinností zaměstnance podle § 106 odst. 4 písm. h) ZP bezodkladně oznámit svému nadřízenému svůj pracovní úraz, pokud mu to zdravotní stav dovolí, a spolupracovat při vyšetřování jeho příčin. Proto bude též i v zájmu samotného zaměstnance, aby úraz byl řádně zaevidován v knize úrazů, neboť to bude mít zásadní význam pro pozdější uplatňování jeho nároků na náhradu škody.

Knihy úrazů

Evidence pracovních úrazů, jak vyplývá z § 105 odst. 3 ZP, se vede v tzv. knize úrazů a vede se zásadně o všech pracovních úrazech, tedy i o těch, jimiž nebyla způsobena pracovní neschopnost nebo byla způsobena pracovní neschopnost nepřesahující tři kalendářní dny.

Na rozdíl od nařízení vlády č. 494/2001 Sb., které zaměstnavateli ukládalo, že tzv. kniha úrazů musí obsahovat všechny údaje potřebné k sepsání záznamu o úrazu, a nestanovilo ani příkladným výčtem jejich okruh blíže, nařízení vlády č. 201/2010 Sb. v § 2 vyhovělo požadavkům praxe a stanovilo údaje, které musí obsahovat kniha úrazů taxativně. Jde o určitý odklon od staré právní úpravy, kdy nařízení vlády č. 494/2001 Sb. předpokládalo, že se do knihy úrazů zapíše vše, co se zapisuje do záznamu o úrazu. V tomto směru se jedná o snížení administrativní náročnosti pro zaměstnavatele. Proto nové nařízení vlády v § 2 odst. 1 taxativně vyjmenovává údaje, které musí kniha úrazů obsahovat.

Zaměstnavatel je ve smyslu § 101 ZP plně odpovědný za dodržování BOZP, proto musí z tohoto pohledu i sám zhodnotit, jak pro něj bude nejvýhodnější evidovat pracovní úrazy. Nařízení vlády mu dává možnost volby - elektronický záznam nebo listinná podoba, aby byl záznam prokazatelný pro orgány inspekce práce.

V § 105 ZP ani v nařízení vlády č. 201/2010 Sb. se výslovně nestanoví, zda má mít zaměstnavatel pouze jednu knihu úrazů nebo více. I to je věc, kterou musí posoudit zaměstnavatel sám s ohledem na velikost podnikatelského subjektu, počet zaměstnanců, rozmístění pracovišť zaměstnavatele a především s ohledem na zhodnocení míry rizikovosti vykonávané práce ve smyslu ustanovení § 102 zákoníku práce.

Knihu úrazů musí obsahovat všechny údaje potřebné k sepsání záznamu o úrazu, kdyby se později (třeba za měsíc nebo i za půl roku) ukázalo, že následkem pracovního úrazu byla zaměstnanci vystavena neschopenka na dobu delší než tři kalendářní dny a že je třeba vyplnit záznam o úrazu.

Knihu mimořádných událostí, která je zároveň knihou úrazů podle zvláštních právních předpisů, je organizace povinna vést dle ustanovení **§ 23 odst. 1 vyhlášky č. 22/1989 Sb., § 21 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 26/1989 Sb., § 21 odst. písm. c) vyhlášky č. 51/1989 a § 18a písm. d) vyhlášky č. 55/1996 Sb.**

V § 2 odst. 2 nařízení vlády se pamatuje na případy, kdy k úrazu dojde u jiného zaměstnavatele, k němuž byl úrazem postižený zaměstnanec vyslán nebo dočasně přidělen. Toto ustanovení je nové - předchozí nařízení vlády ho neobsahovalo.

Také § 2 odst. 3 nařízení vlády je zcela nový. Ustanovení § 105 ZP sice ukládá, že záznam o úraze se v jednom vyhotovení vydá zaměstnanci a v případě smrtelného pracovního úrazu pozůstalým, toto je však ustanovení o knize úrazů a o záznamech v knize úrazů, takže bylo nezbytné tuto povinnost založit výslovně i pro účely knihy úrazů. Je to praktické též proto, že zápis v knize úrazů je pro zaměstnance jediným dokladem, který zachycuje skutečný průběh úrazového děje.

Hlášení pracovních úrazů

Hlášení pracovních úrazů je upraveno v § 4 nařízení vlády. Toto ustanovení je rozčleněno do dvou odstavců, v kterých je taxativně vyjmenován v souladu se zmocněním obsaženým v § 105 odst. 7 ZP okruh organizací a institucí, jimž se ohlašuje pracovní úraz a smrtelný pracovní úraz. Nařízení vlády upravuje souhrnně veškeré ohlašovací povinnosti, které se ke vzniku pracovního úrazu vážou.

Zásadně platí, že ohlásit pracovní úraz a smrtelný pracovní úraz musí zaměstnavatel bez zbytečného odkladu. Nařízení vlády ani § 105 ZP nestanoví přesnou lhůtu, neboť to není ani praktické již z toho důvodu, že jiná je možnost nahlásit pracovní úraz, který se stal v pracovní den přímo na pracovišti zaměstnavatele, a jiná v případě úrazu, ke kterému došlo např. ve svátek, kdy se na pracovišti zaměstnavatele zdržovali jen někteří zaměstnanci. Je však v zájmu všech, tj. jak zaměstnavatele, tak zaměstnance, aby úraz byl oznámen všem zde vyjmenovaným orgánům a institucím urychleně, a to především z důvodu včasného a rychlého vyšetření příčin a odškodnění pracovního úrazu.

Zákoníkem práce ani tímto nařízením vlády není stanoven způsob ohlášení, tj. telefon, fax, e-mail apod. Je na volbě zaměstnavatele, který způsob bude považovat za vhodný. Je však potřebné, aby si zaměstnavatel zjistil jméno osoby, které úraz ohlásil, nebo měl jiný doklad o splnění této povinnosti. Předpokládáme, že v praxi se bude nejvíce používat elektronická pošta.

Příslušnému útvaru Policie České republiky hlásí zaměstnavatel pracovní úrazy za podmínky, že zjištěné skutečnosti nasvědčují tomu, že v souvislosti s pracovním úrazem byl spáchán trestný čin. Povinnost státních orgánů oznamovat státnímu zástupci nebo policejním orgánům skutečnosti nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin, vyplývá z ustanovení § 8 odst. 1 věta druhá trestního řádu. Vlastní posouzení skutečností, že v souvislosti s pracovním úrazem byl spáchán trestný čin, je však v konkrétním případě výhradně na zaměstnavateli samotném, neboť se nemusí jednat o úmyslný trestný čin, ale o čin nedbalostní.

Zásadně a bez zbytečného odkladu se hlásí příslušnému útvaru Policie České republiky všechny smrtelné pracovní úrazy, tj. ve smyslu definice obsažené v ustanovení § 3 veškerá poškození zdraví, která způsobila smrt po úrazu nebo na jejichž následky zaměstnanec zemřel nejpozději do jednoho roku.

Odborové organizaci nebo zástupci pro oblast bezpečnosti a ochrany zdraví při práci nebude jistě zaměstnavatel sdělovat pracovní úraz písemně, když potřebuje urychleně jejich spolupráci při vyšetřování příčin úrazu. Odborové organizaci nebo zástupci zaměstnanců pro oblast bezpečnosti a ochrany zdraví při práci uvedeným pod písm. b) odst. 1 i odst. 2 je zaměstnavatel povinen ohlásit pracovní úraz nebo smrtelný pracovní úraz pouze v případě, že u zaměstnavatele působí. Tato povinnost je odvozena z § 105 odst. 1 věta první ZP, neboť toto ustanovení ukládá zaměstnavateli povinnost objasnit příčiny a okolnosti vzniku tohoto úrazu mimo jiné za účasti odborové organizace nebo zástupce pro oblast BOZP. Příslušnému oblastnímu inspektorátu práce je zaměstnavatel povinen ohlásit opět bez zbytečného odkladu každý smrtelný pracovní úraz a každý pracovní úraz, vyžaduje-li poškození zdraví hospitalizaci zaměstnance delší než 5 dnů. Tato povinnost je odvozena z ustanovení § 105 odst. 4 ZP. Podle § 4 zákona č. 251/2005 Sb. Státní úřad inspekce práce totiž vede a zajišťuje provoz informačního systému o pracovních úrazech a informačního systému, který se zaměřuje na rizika při výkonu práce a na opatření k jejich odstraňování zjištěných kontrolou; přitom vychází z údajů inspektorátů.

Informační systém o pracovních úrazech slouží pro potřebu úřadu a ministerstva. Údaje se poskytují jiným orgánům v případech stanovených zvláštními zákony nebo v případech, kdy dala předchozí souhlas fyzická osoba, již se údaje týkají, popřípadě fyzická osoba, která by poskytnutím údajů mohla být dotčena. České správě sociálního zabezpečení se údaje z informačního systému poskytují též v elektronické podobě.

Je třeba si uvědomit zásadní rozdíl mezi lhůtou 3 kalendářní dny pracovní neschopnosti ve smyslu § 105 odst. 2 ZP pro povinnost sepsat záznam o úrazu,

lhůtou 5denní hospitalizace zaměstnance pro ohlašovací povinnost oblastnímu inspektorátu práce a lhůtou pro sepsání záznamu o úrazu (do 5 pracovních dnů po oznámení).

Zaměstnavatelé, pokud vykonávají činnost spojenou s ochranou a využíváním ložisek nerostů, **hornickou činností** nebo činnost prováděnou **hornickým způsobem** a při výrobě výbušnin a používání výbušnin a používání výbušnin k trhacím pracím a ohňostrojovým pracím, spadají ve smyslu ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 61/1988 Sb., pod vrchní dozor orgánů **státní báňské správy**. Tito zaměstnavatelé tedy hlásí všechny smrtelné pracovní úrazy a závažné pracovní úrazy příslušnému **obvodnímu báňskému úřadu**, což upravuje znění § 6 odst. 3 písm. b) zákona č. 61/1989 Sb., tj. bezodkladně ohlásit obvodnímu báňskému úřadu závažné události a nebezpečné stavy, provozní nehody (havárie) a závažné pracovní úrazy; provozní nehodou (havárií) se rozumí událost, kterou byly ohroženy životy nebo zdraví osob.

Pojem závažný pracovní úraz je zaveden v **zákoně č. 61/1988 Sb.** a ve vyhláškách **č. 22/1989 Sb., č. 26/1989 Sb., č. 51/1989 Sb. a č. 55/1996 Sb.** Z toho důvodu bylo také původní ustanovení § 3 odst. 1 písm. e) a odst. 2 písm. d) nařízení vlády č. 494/2001 Sb. rozčleněno do dvou samostatných ustanovení - § 4 odst. 1 písm. c) a d) nařízení vlády č. 210/2010 Sb. **Lhůta pětidenní hospitalizace zaměstnance pro ohlašovací povinnost orgánu inspekce práce zde neplatí.**

Pod písmenem e) jak v odstavci 1, tak v odstavci 2 je stanovena obecná povinnost každého zaměstnavatele ohlásit úraz nebo smrtelný pracovní úraz zaměstnavateli, který zaměstnance k práci vyslal nebo mu ji dočasně přidělil. Odkaz pod čarou na § 42 a § 13 odst. 2 písm. h) ZP a § 2 tohoto nařízení vlády platí i zde. Obě tato ustanovení reagují na skutečnost, že příčiny a okolnosti vzniku pracovního úrazu vyšetřuje především sám vlastní zaměstnavatel postiženého zaměstnance, neboť celé toto ustanovení je postaveno na vztahu zaměstnavatel - zaměstnanec. Je proto třeba neprodleně ohlásit pracovní úraz zaměstnance jeho vlastnímu zaměstnavateli, aby mohl podniknout všechny kroky potřebné k vyšetření příčin a okolností úrazu a aby také zařídil nahlášení úrazu pojišťovně a ostatním institucím v zájmu urychleného odškodnění úrazu.

Na tuto povinnost pak bezprostředně navazuje povinnost uložená zaměstnavateli postiženého zaměstnance - vyšetřit příčiny a okolnosti vzniku pracovního úrazu za účasti zaměstnance, pokud to zdravotní stav zaměstnance dovoluje, a za účasti příslušného odborového orgánu nebo zástupce pro oblast BOZP. Jak bylo uvedeno výše, v případě, že by zaměstnavatel, u něhož k úrazu došlo, neumožnil zaměstnavateli poškozeného zaměstnance provést řádné vyšetření okolností a příčin úrazu, resp. provést rekonstrukci úrazu, musí tento zaměstnavatel požádat o spolupráci orgány inspekce práce nebo policii.

Na rozdíl od právní úpravy obsažené v nařízení vlády č. 494/2001 Sb. organizační jednotce příslušné pojišťovny, u které je zaměstnavatel pojištěn pro případ své odpovědnosti za škodu, zaměstnavatel vznik pracovního úrazu nebo smrtelného úrazu již bez zbytečného odkladu nehlásí!

Novinkou nového nařízení vlády také je, že každý pracovní úraz má zaměstnavatel povinnost hlásit zdravotní pojišťovně, u které je pracovním úrazem postižený zaměstnanec postižen. Nařízení vlády č. 494/2001 Sb. ukládalo tuto povinnost zaměstnavateli pouze v případě smrtelného pracovního úrazu. Ve smyslu ustanovení § 3 odst. 2 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, totiž zaniká dnem úmrtí pojištěnce zdravotní pojištění. Podle ustanovení § 45 odst. 4 téhož zákona platí, že zaměstnavatelé jsou povinni příslušné zdravotní **pojišťovně**

zasílat kopie záznamů o pracovních úrazech, a to najednou za uplynulý kalendářní měsíc, vždy nejpozději do pátého dne následujícího měsíce. Při nesplnění této povinnosti může příslušná zdravotní pojišťovna uložit zaměstnavateli pokutu až do výše 100 000 Kč.

Zdravotní pojišťovna může vůči zaměstnavateli uplatnit ještě další sankce. Podle ustanovení § 45 odst. 1 zákona č. 48/1997 Sb. může příslušná zdravotní pojišťovna vyměřit přírážku k pojistnému zaměstnavateli, u něhož došlo v uplynulém kalendářním roce k opakovanému výskytu pracovních úrazů nebo nemocí z povolání ze stejných příčin a v důsledku toho i ke zvýšení nákladů na zdravotní péči, s výjimkou těch pracovních úrazů nebo nemocí z povolání, jejichž příčina je nezjištěna nebo k nimž došlo ohrožením zvířaty nebo přírodními živly anebo v důsledku protiprávního jednání třetích osob. Příslušná zdravotní pojišťovna vyměří zaměstnavateli podle odstavce 1 přírážku k pojistnému až do výše 5 % z podílu na jím hrazeném pojistném všech zaměstnanců.

Zasílání záznamu o úrazu je upraveno v § 5 a § 6 nového nařízení vlády. Záznamy o pracovních úrazech zasílá zaměstnavatel souhrnně za uplynulý měsíc nejpozději do pátého dne následujícího měsíce. Zde se jedná o lhůtu počítanou v kalendářních dnech. Vzhledem k tomu, že jak v § 5, tak v § 6 je použito slůvko „nejpozději“, je nesporné, že zákonodárce vede zaměstnavatele k tomu, aby obě tyto lhůty pro něj byly nejzazším termínem. Tato právní úprava je převzata z nařízení vlády č. 494/2001 Sb.

V tomto ustanovení se upřesňuje, že zaměstnavatel, který spadá pod působnost Státního úřadu inspekce práce a oblastních inspektorátů práce, je povinen zaslat záznam o pracovním úrazu (zde se jedná o pracovní úrazy s pracovní neschopností delší než tři kalendářní dny) místně příslušnému oblastnímu inspektorátu práce, příslušné zdravotní pojišťovně postiženého zaměstnance a organizační jednotce příslušné pojišťovny, u které je pojištěn pro případ své odpovědnosti za škodu při pracovním úrazu nebo nemoci z povolání.

V novém nařízení je určitá změna týkající se hlášení pracovních úrazů a smrtelných úrazů organizační jednotce příslušné pojišťovny, u které je zaměstnavatel pojištěn pro případ své odpovědnosti za škodu při pracovním úrazu nebo nemoci z povolání.

V současné době se jedná o Českou pojišťovnu, a.s., nebo o Kooperativu, a.s., neboť tyto dvě pojišťovny provádějí na základě zákonného zmocnění v ustanovení § 205d starého zákoníku práce a vyhlášky č. 125/1993 Sb., kterou se stanoví podmínky a sazby zákonného pojištění odpovědnosti organizace za škodu při pracovním úrazu nebo nemoci z povolání, u všech zaměstnavatelů zaměstnávajících alespoň jednoho zaměstnance zákonné pojištění odpovědnosti zaměstnavatele za škodu při pracovním úrazu nebo nemoci z povolání s jedinou výjimkou, a tou jsou zaměstnavatelé, kteří mají ve smyslu ustanovení § 3 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, postavení organizační složky státu. Z toho tedy vyplývá, že na zaměstnavatele, kteří mají ze zákona postavení organizační složky státu, se povinnost uvedená v ustanovení § 6 písm. e) nevztahuje, neboť tito zaměstnavatelé odškodňují úrazy přímo ze svého rozpočtu.

V nařízení vlády č. 494/2001 Sb. byla zakotvena povinnost hlásit, tj. oznamovat telefonicky, faxem nebo e-mailem, vznik pracovního úrazu nebo smrtelného úrazu bez zbytečného odkladu z důvodu včasného a rychlého odškodnění všech nároků vzniklých zaměstnanci z titulu pracovního úrazu nebo

smrtného pracovního úrazu, jedná-li se o pojistnou událost. Nebyla tam ale zakotvena povinnost zasílat záznam o úrazu v papírovém vyhotovení těmto pojišťovněm. Tento způsob se neosvědčil a obě pojišťovny vyžadovaly písemné vyhotovení záznamu o pracovním úrazu jako podklad pro likvidaci pojistné události a naopak považovaly telefonické, faxové nebo e-mailové oznámení pojistné události za nadbytečné a předčasné. Z toho důvodu nové nařízení vlády již neuvádí pojišťovny, u kterých je zaměstnavatel pojištěn pro případ své odpovědnosti za škodu při pracovním úrazu nebo nemoci z povolání v ustanovení § 4, a neukládá zaměstnavateli povinnost ohlásit jim pracovní úraz telefonicky, ale pouze mezi institucemi, kterým se zasílá záznam o úrazu písemně nebo elektronicky. Pokud se týká rozdělení příslušnosti mezi místně příslušné oblastní inspektoráty práce a místně příslušné **obvodní báňské úřady**, platí i zde, že zaměstnavatelé, pokud vykonávají činnost spojenou s ochranou a využíváním ložisek nerostů, **hornickou činností** nebo činností prováděnou **hornickým způsobem** a při výrobě výbušnin a používání výbušnin a používání výbušnin k trhacím pracím a ohňostrojovým pracím, spadají ve smyslu **39 odst. 1 zákona č. 61/1988 Sb.**, pod vrchní dozor orgánů **státní báňské správy**. Tito zaměstnavatelé hlásí všechny pracovní úrazy, které vyžadují pracovní neschopnost delší než 3 dny, příslušnému **obvodnímu báňskému úřadu**.

Co se týče povinnosti zaslat záznam o úrazu příslušné zdravotní pojišťovně, tato povinnost je zaměstnavatelům uložena jednak z důvodu kontroly informačního systému pojišťoven a pak také z toho důvodu, že podle § 45 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, může příslušná zdravotní pojišťovna vyměřit přirážku k pojistnému zaměstnavateli, u něhož došlo v uplynulém kalendářním roce k opakovanému výskytu pracovních úrazů nebo nemocí z povolání ze stejných příčin a v důsledku toho i ke zvýšení nákladů na zdravotní péči.

V praxi bude nezbytné vypracovat záznam o úrazu minimálně v pěti nebo šesti vyhotoveních, podle toho jestli jedno vyhotovení zasílá nebo nezasílá územně příslušnému útvaru Policie České republiky. Jak již vyplývá z § 105 ZP, jedno vyhotovení musí zaměstnavatel předat úrazem postiženému zaměstnanci nebo v případě smrtelného úrazu pozůstalým. Další vyhotovení bude zasílat příslušnému oblastnímu inspektorátu práce nebo příslušnému **obvodnímu báňskému úřadu**, další zdravotní pojišťovně, u které je úrazem postižený zaměstnanec pojištěn, další organizační jednotce příslušné pojišťovny, u které je zaměstnavatel pojištěn pro případ své odpovědnosti za škodu při pracovním úrazu nebo nemoci z povolání. Poslední vyhotovení si musí zaměstnavatel ponechat pro svoji potřebu.

Hlášení změn

Nové nařízení vlády - jak jsme uvedli výše - muselo transponovat mimo jiné nové nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1338/2008 ze dne 16. prosince 2008 o statistice Společenství v oblasti veřejného zdraví a BOZP a na to navazující Evropskou statistiku pracovních úrazů (ESAW), obsahující soubor ukazatelů zjišťovaných každoročně v členských zemích. Tato statistika byla upravena až v roce 2008.

To způsobilo problém s aplikací nařízení vlády číslo 494/2001 Sb., protože toto nařízení zachycuje pouze skutečnosti, které nastaly v době do pátého dne následujícího měsíce poté, co k úrazu došlo, neboť v té lhůtě se musí záznam o

úrazu stanoveným orgánům a institucím zaslat. V důsledku toho v něm nelze podchytit skutečnosti, které nastanou později. Vedle délky hospitalizace, zjištění jejích příčin, zdrojů úrazu či úmrtí úrazem postiženého zaměstnance v průběhu jednoho roku po úrazovém ději (nařízení vlády si definuje pro své účely smrtelný pracovní úraz jako úraz, na jehož následky postižený zaměstnanec nejpozději do 1 roku po úrazu zemřel) jde zejména o zachycení délky pracovní neschopnosti. Protože tento údaj v záznamu o úrazu vůbec nefiguruje, je nutno délku odhadovat, což zkresluje statistické vykazování. Eurostat v Evropské statistice pracovních úrazů však tento údaj požaduje a data poskytovaná z České republiky postrádají přesnost.

Proto se zavádí nový formulář o úrazu - hlášení změn, který má podchytit nové skutečnosti, ke kterým po odeslání záznamu o úrazu došlo.

Podle tohoto ustanovení je zaměstnavatel povinen vyhotovit záznam o úrazu - hlášení změn ve všech případech, kdy se po odeslání záznamu o úrazu následně dozví o skutečnostech, které vedou ke změně v něm uvedených údajů. Účelem je zejména zpřesnit statistická sledování údajů, které nastaly poté, co byl záznam o úrazu odeslán, a pro posouzení události jsou významné. Nejdůležitější v tomto směru je poskytování dat ohledně délky pracovní neschopnosti, jak to požaduje Evropská statistika pracovních úrazů. Pokud délka pracovní neschopnosti překročila dobu, kdy byl zaslán záznam o úrazu, není možné ji přesně určit. Dosud jsou údaje získávány cestou odhadů za pomoci výsledků statistického výkazu Nem Úr 1-02. Tento zdroj je však orientační, protože nabízí údaje za celý podnik a nikoli podle jednotlivých případů, jak to požaduje Eurostat.

Z toho důvodu se v odstavci 2 výslovně stanoví, že záznam o úrazu - hlášení změn vyhotoví zaměstnavatel úrazem postiženého zaměstnance v případě, že - hospitalizace úrazem postiženého zaměstnance přesáhla

5 dnů, - dočasná pracovní neschopnost úrazem postiženého zaměstnance v důsledku jeho úrazu byla ukončena po odeslání záznamu o úrazu, - zaměstnanec postižený úrazem na jeho následky nejpozději do 1 roku zemřel, - došlo ke změně v posouzení zdroje nebo příčiny úrazu, povahy úrazu, popřípadě k jiným skutečnostem majícím vliv na zpracování a obsah záznamu o úrazu - hlášení změn.

Toto ustanovení je kogentní, je tedy zřejmé, že oblastní inspektoráty práce budou kontrolovat jeho dodržování a pokud by zjistily jeho nedodržování, budou ukládat pokuty podle zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce.

V § 8 odst. 3 se stanoví okruh orgánů a institucí shodně s § 6 nařízení vlády. Toto ustanovení je však třeba vykládat spolu s odstavcem 4, kde se ukládá zaměstnavateli povinnost zaslat záznam o úrazu - hlášení změn odborové organizaci a zástupci pro oblast BOZP. Rozdíl mezi odstavcem 3 a odstavcem 4 je pouze v tom, že v odstavci 3 se záznam o úrazu - hlášení změn zasílá nejpozději do pátého dne následujícího měsíce a v odstavci 4 se nestanoví přesná lhůta. V praxi by však měl zaměstnavatel zaslat záznam o úrazu - hlášení změn ve stejnou dobu, tedy nejpozději do pátého dne následujícího měsíce. Věcně je naprosto správné, že záznam o úrazu - hlášení změn se zasílá odborové organizaci a zástupci zaměstnanců pro oblast BOZP, protože když se tito zástupci zaměstnanců účastní vyšetřování příčin úrazu a podepisují záznam o úrazu, je třeba, aby měli přehled i tom, jaké změny nastaly ve vývoji pracovní neschopnosti úrazem postiženého zaměstnance.

Elektronické odesílání záznamů o úrazu

Nové nařízení vlády umožňuje, aby záznam o úrazu a hlášení změn k němu bylo možno vyhotovit v písemné formě i elektronicky. Cílem této právní úpravy je v

případě elektronického odesílání urychlit vyhotovení a snížit tak náklady s tím spojené. V této souvislosti nové nařízení vlády navazuje na novou právní úpravu obsaženou v zákoně č. 308/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů. Tento zákon předpokládá vybudování informačního systému datových schránek, který je informačním systémem veřejné správy a který obsahuje informace o datových schránkách a jejich uživatelích. Správcem informačního systému datových schránek je v případě evidence pracovních úrazů ministerstvo práce a sociálních věcí.

V druhém odstavci se, opět z důvodu potřeb praxe, vysvětluje, že pro zasílání záznamu o úrazu lze použít tiskopis podle příloh č. 1 a č. 2 k tomuto nařízení a že ministerstvo práce a sociálních věcí zveřejní na svých webových stránkách vzor záznamu o úrazu, který bude možno tisknout pro účely listinné podoby záznamu i kopírovat pro účely elektronické podoby záznamu.

Počet úrazů a počet záznamů o úrazu lze dovodit z tabulky uvedené v komentáři k ustanovení § 105 zákoníku práce. Podle odůvodnění návrhu nového nařízení vlády se doba potřebná na sepsání jednoho záznamu o úrazu podle složitosti a rozsahu podrobného popisu příčin a okolností, za nichž k úrazu došlo, pohybuje v rozmezí od 7 do 16 minut. Tudíž mzdové náklady na zpracování jednoho záznamu o úrazu činí od 19,74 Kč do 45,12 Kč. Vezmeme-li do úvahy, že náklady na formulář „Záznam o úrazu“ vydaný SEVT jsou 1,85 Kč za formulář a poštovné, náklady na internetový přístup na formulář, který je možno přímo vyplnit a poté vytisknout a odeslat, činí 0,48 Kč za 3 listy kancelářského papíru a poštovné, zatímco elektronický formulář včetně odeslání prostřednictvím internetu je bez nákladů, pak je bez dalších komentářů zřejmé, která varianta zasílání záznamů o úrazu i změn záznamu o úrazu je pro praxi nejekonomičtější.

Co je třeba především zdůraznit:

1. Záznam o úrazu je úředním dokladem, který slouží pro
  - a) vedení evidence práce neschopných zaměstnanců pro nemoc a úraz a statistiku pracovních úrazů,
  - b) kontrolu orgánů inspekce práce a **obvodních báňských úřadů**
2. Záznam o úrazu není právním aktem, to znamená, že postižený musí být upozorněn na to, že se proti jeho obsahu nemůže odvolat. Při sepisování záznamu o úrazu by měl být postižený seznámen s tím, že své námitky proti jeho znění by měl uvést přímo v záznamu.
3. Záznam o úrazu musí být zpracován tak, aby i nezúčastněná osoba (zejména orgán inspekce práce, soud apod.) mohla posoudit, za jakých okolností došlo ke vzniku úrazu a kdo nese odpovědnost za vzniklou škodu.
4. Nedoporučuje se, aby zástupce odborové organizace nebo zástupce zaměstnanců pro oblast BOZP podepisoval záznamy, aniž by se jejich šetření u zaměstnavatele nebo při šetření orgány inspekce práce zúčastnil.
5. Chybné nebo nepravdivě vyplněné záznamy o úrazu se posuzují jako zamlžování důležitých skutečností nutných pro výkon dozoru nad BOZP a pro objasnění okolností pracovního úrazu při jeho odškodňování.